

KODEKS BEZPIECZNEJ RELACJI

Kodeks powstał celem poszanowania godności i wartości małoletnich w NZOZ Panaceum Sp. z o. o. w Rumi. Dobro i bezpieczeństwo małoletnich jest dla nas najważniejsze. Zobowiązujemy się do stosowania zasad zapisanych w Kodeksie oraz reagowania i zgłaszania wszystkich zachowań niedozwolonych.

Potrzeby małoletniego

1. Każdy małoletni może reagować inaczej nawet w tej samej sytuacji. Składa się na to wiele czynników, takich jak poziom rozwoju, wiek, stan emocjonalny, dotychczasowe doświadczenia.
2. Staraj się poznać potrzeby małoletniego i próbuj na nie odpowiadać, o ile jest to możliwe.
3. Zapewnij małoletnia sprawczość. Zapytaj, jak możesz się do niego zwracać. Traktuj małoletniego podmiotowo. Staraj się prowadzić rozmowę bezpośrednio z małoletnim, nie omawiaj jego sytuacji z pominięciem jego osoby.
4. Pamiętaj także o tym, że małoletni ma prawo do nauki i zabawy. Przedstaw mu zasady korzystania z zabawek i książek dostępnych w przychodni.

Kontakt fizyczny

1. Podczas wykonywania badań zapewnij obecność rodzica/opiekuna małoletniego lub innej osoby z personelu.
2. Staraj się odsłaniać ciało małoletniego do badania partiami. W salach wieloosobowych korzystaj z parawanu, w gabinetach przyjmuj pacjentów pojedynczo.
3. Kontakt fizyczny nie wynikający z potrzeb medycznych jest dopuszczalny, o ile odpowiada na potrzeby małoletniego, czyli uwzględnia wiek małoletniego, etap rozwojowy, kontekst kulturowy i sytuacyjny. Zawsze wtedy należy zapytać małoletniego o zgodę np. na przytulenie.

Komunikacja z małoletnim

1. Zaczynij od przedstawienia się, krótko wytłumacz małoletniemu czym się zajmujesz.
2. Pozwól małoletniemu na wypowiedzianie się w każdej kwestii. Pamiętaj, że małoletni powyżej 16 r.ż. ma prawo do pełnej informacji medycznej i decydowania o procesie diagnostyczno-terapeutycznym.
3. Każdą wypowiedź małoletniego traktuj z należytą uwagą. Odpowiadaj na pytania zgodnie z prawdą, dostosowując komunikat do jego możliwości (wieku, stanu emocjonalnego, poziomu rozwoju i sytuacji, w której się znajduje). Wyrażaj się prosto i zrozumiale. Upewnij się czy małoletni rozumie co do niego mówisz.
4. Staraj się informować małoletniego na bieżąco o przebiegu procesu diagnostyczno-terapeutycznego.
5. Jeśli coś jest dla małoletniego niezrozumiałe, staraj się to wytłumaczyć prostym językiem.
6. Nie zawstydzaj małoletniego używając skomplikowanego języka i terminów medycznych, których może nie zrozumieć.
7. Zapewnij komunikację małoletniemu ze szczególnymi potrzebami np. niesłyszącym, poprzez dostęp do tłumacza języka migowego, staraj się zapewnić tłumacza dla małoletniego obcojęzycznego, w przypadku małoletnich komunikujących się niewerbalnie możesz skorzystać z form komunikacji alternatywnej.

Relacje z rodzicami i opiekunami małoletniego

1. Zachęcaj do zapoznania się rodziców i opiekunów małoletniego z Kodeksem Bezpiecznych Relacji.
2. Na bieżąco informuj rodziców i opiekunów o przebiegu procesu diagnostyczno-terapeutycznego. Udzielaj informacji językiem zrozumiałym, nie stosuj specjalistycznej terminologii medycznej, która może być niezrozumiała. Odpowiadaj na pytania i zapewnij możliwość zadawania pytań.
3. Doceniaj chęć pomocy rodziców i opiekunów podczas wykonywania czynności pielęgnacyjnych, poinstruj co rodzic lub opiekun może wykonać przy dziecku samodzielnie.
4. Zaufaj rodzicielskiej i opiekuńczej znajomości potrzeb i zachowań małoletniego. Zapytaj, co małoletni lubi, a czego nie lubi. Zapytaj, czy ma jakieś szczególne potrzeby, staraj się brać je pod uwagę.
5. Zachowaj wyrozumiałość dla rodziców i opiekunów, pamiętaj, że znajdują się oni w obcym otoczeniu i dużym stresie.

Ochrona małoletniego przed krzywdzeniem

1. Reaguj za każdym razem, kiedy jesteś świadkiem krzywdzenia lub podejrzewasz krzywdzenie małoletniego.
2. Jeśli jesteś świadkiem zachowań niedozwolonych, mówienia nieprawdy, straszenia, umniejszania potrzeb i problemów małoletniego oraz łamania niniejszego Kodeksu przez personel przychodni, zwróć uwagę i przypomnij o obowiązujących zasadach.
3. Staraj się zapewnić bezpieczeństwo małoletniemu w przychodni. Reaguj, gdy widzisz, że obecność danej osoby może źle wpływać na dziecko.
4. Reaguj, gdy widzisz, że małoletni korzystając z telefonu komórkowego lub tabletu otwiera strony internetowe zawierające treści niebezpieczne. Zgłoś to niezwłocznie koordynatorowi, rodzicom lub opiekunom, a w przypadku ciężkiego naruszenia cyberbezpieczeństwa Policji.

Staraj się tak nie robić

1. Nie oceniaj małoletniego i jego rodziny/opiekunów przez pryzmat statutu społecznego, materialnego lub pochodzenia. Niedozwolone są przejawy jakiegokolwiek formy dyskryminacji i nierównego traktowania.
2. Nie udostępniaj danych osobowych i medycznych. Zachowaj w tajemnicy także te informacje, które udało Ci się ustalić dodatkowo.
3. Nigdy nie mów małoletniemu nieprawdy bądź szczery, gdy dziecko pyta, czy taka procedura będzie bolała. Nie mów, że nie będzie bolała, jeśli wiesz, że boli, ale powiedz, że zastosujesz środki łagodzące ból.
4. Nie zaprzeczaj odczuciom małoletniego. Jeśli mówi, że czuje się w taki sposób, to tak właśnie jest. Nie mów, że nie może się tak czuć.
5. Nie upokarzaj dziecka np. poprzez niestosowne komentarze, powierzchowną ocenę czy porównanie z innymi małoletnimi.
6. Nie szantażuj i nie zastraszaj małoletniego celem nakłonienia do poddania się wykonaniu danej czynności.
7. Nie prowokuj nieodpowiednich kontaktów z małoletnim, utrzymuj odpowiednie granice w kontaktach z nim.
8. Nie krzycz, nie obrażaj, nie wyzywaj, nie popychaj i nie stosuj jakichkolwiek zachowań naruszających godność małoletniego.